

TOMAJMONOSTORA KÖZSÉG POLGÁRMESTERÉTŐL

5234 Tomajmonostora Széchenyi út 63.

Tel.: 59/516-074; Telefax: 59/356-445;

E-mail: polgarmester@tomajmonostora.hu

ELŐTERJESZTÉS

„Testvér – települési kapcsolat létesítéséről

Tisztelt Képviselő-testület!

Településünknek lehetősége van a „Testvér – települési kapcsolatot létesíteni. A testvér települési kapcsolat a Magyarország határain kívül élő magyarság szülőföldjén való boldogulásának, a magyar nemzeti azonosságtudat megerősítését segíti elő.

Kérem a tisztelt testületet tárgyalja meg az alábbi előterjesztést.

Határozati javaslat!

...../2016. (III.22.) számú Képviselő-testületi h a t á r o z a t ,
„Testvér – települési kapcsolat létesítéséről

Tomajmonostora Község Képviselő – testülete támogatja a „Testvér – település kapcsolat létesítését az alábbi településsel: Vajdaszentivány

A határozatról értesülnek:

- 1.) Fazekas Szabolcs polgármester
- 2.) Dr. Szabó István jegyző
- 3.) Képviselő testület tagjai

Tomajmonostora, 2016. március 21.

Fazekas Szabolcs

Fazekas Szabolcs
polgármester

A Losonci ág erdélyi birtokai

A nemzetség tagjai közül I. Dénes, aki 1228-tól szolnoki ispánságot viselt, majd erdélyi vajdaságra, végül pedig a nádori székbe emelkedett. Erdélyben még mint szolnoki ispán szerzett birtokokat. II. András király a Gertrud királynő megölésében bűnös Simon bán Széplak és Gyeke nevű birtokait adományozta neki. Ugyancsak ő szerezte meg később Régent is. Kisebb fiai váltakozva, hol Losoncra, hol pedig Régenben laktak. Dénes nádor asajómezei csatában esett el. Korai halálával gazda nélkül maradt jogtalanul elvett birtokait hasonló nevű, fia szerezte vissza és még meg is tetőzte azokat. De birtokot szerzett vitézségével is: 1291-ben az osztrák háborúban tüntette ki magát, s ezért kapja II. András király jutalmul a láposi uradalmat és Kozárvár felét, később pedig az elnéptelenedett Csicsót adta neki, melynek várjobbágy birtokosai kihaltak. Ez időtájt vétel útján megszerezte Bonyhát is.

Három fia Károly Róbert király pártjára állt, ezért László erdélyi vajda bosszúból elfoglalja összes erdélyi birtokait. Csak 1315-ben annak halála után jutnak ismét birtokaikhoz. A királyhoz való hűségük miatt lett fiai közül Istvánból előbb székely ispán, majd Vas vármegye főispánja és szörényi bán lett, Tamás pedig székely ispán, majd Bereg és Ugocsamegyék főispánja lett.

Az ág tagjai további királyi adományokkal és egyezségekkel is birtokokhoz jutottak:

- Mezőségben: Földvár, Katona, Czég, Kamarás, Szombattelke
- Szilágyságban: Fürményes, Kérészlaka, Paptelke, Nagyhatár
- Szamosújvár mellett: Ormány, Kepös, Kérő, Marcattelke, Szond
- Szászrégen közelében: Idecsvára
- Marosvásárhely vidékén:
- Bánd

Abádi ág

Az Abádi (Szentimrei) ág Abádon és Szentimrén volt birtokos.

Az abádi ág-é volt Sebestyén falu is, melyet a nemzetség ezen ága 1279-ben elidegenített, de később, 1336-ban mégis igényt tartott rá.

Az Abádi ág első ismert őse I. Péter volt, kinek fiai Úz és I. Sebestyén (1261-79) voltak.

1261 előtt I. Sebestyén esküvel igazolta az abádi rév hovatartozását; vagyis, hogy az egészen a Tomaj nemzetségé.

1325-ben egy a Csanád egri püspök által kiállított bizonyáglevél a Tomaj nemzetség ősi birtokai között említette Igart is, mely szerint a Tomaj nemzetség Abádi ágából származó Abádi Sebestyén fia Lóránt az apja testvérétől Úztól származó Péter özvegyét és leányát 50 márkával kielégítve, bizonyágot tett affelől, hogy a nemzetség női családtagjai és örököseik ezután Abád, Szentimre, Tinódtő és Igar nevű birtokokra semmiféle jogot nem tartanak.

Lesence-tomaji ág

A Zala megye-i Lesencze-Tomajon, vagy annak környékén voltak birtokosok.

Henei ág

A Tomaj nemzetség ez ága a szabolcs megyei Bogdánytól északra eső Hene faluban (most pusztá) lakott.

A Tomaj nemzetség Heney ágát a korabeli oklevelek több alkalommal is említették:

1219-ben I. Örkény (Urkund) és testvérei ezt a Hene falut Majád ispánnal osztják meg. (Várad Regestrum I.sz.)

1268-ban II. Örkény fiát, I. Miklós ispánt mint a Kék faluval szomszédos Heney földesurát említették.

1278-ban az Anarcsi család fogott bírása volt a Várdaiak elleni perben.

1289-ben II. Miklós, Sámód fia Kágy falut átadta az Anarcsyoknak.

1300 körül pedig Berencsi Egyed fia Konrád Komorai Sándor javára tanúskodik, aki veje, vagy sógora volt, s akit úgy megszeretett, hogy 1289-ben a most Zemplén megyéhez tartozó és a Tisza jobb partján fekvő Cigánd (Zygand) falut, mely szerzett jószágga volt is neki ajándékozta.

1327-ben fia Domokos volt említve Barsa Bekével való panaszos ügyével kapcsolatban.

A fenn említett birtokként megkapott települések

DEDRÁDSZÉPLAK (ERDÉLY)

Dedrádszéplak (Goreni)	
Közigazgatás	
Ország	 Románia
Történelmi régió	Erdély
Fejlesztési régió	Közép-romániai fejlesztési régió
Megye	Maros
Rang	falu
Községközpont	Bátos
Irányítószám	547087
SIRUTA-kód	115557
Népesség	
Népesség	597 fő (2011. okt. 31.) ^[1]
Magyar lakosság	219
Földrajzi adatok	
Tszf. magasság	399 m
Időzóna	EET, UTC+2
Elhelyezkedése	
	
Pozíció Románia térképén	

Története

Árpád-kori település. Nevét 1228-ban Sceplak néven említették először,

1319-ben p. Sceplak, 1333–1334-ben Petrus sacerdos de =, Scyplak, 1393-ban p. Sceplak, 1508-ban p. Zeplak, 1587-ben Zeplak, 1733-ban Széplak, 1808-ban Széplak h., Schöndorf g., 1861-ben Széplak, Scöndorf, 1913-ban Dedrádszéplak néven írták.

1217 után II. András a széplaki uradalmat a Gertrúd királyné megölésében részes Kacsics nemzetségbeli Simon bántól elkobozta, és 1228-ban Tomaj nemzetségbeli. Dénes tárnokmesternek adta tartozékaival együtt (cum omnibus v-is, pr-is, libertinis, servis, ancillis), és határát is leíratta. Az uradalom felőleli Disznajó, Erdőszakál, Bátos, Széplak, Dedrád (németül Zepling = Széplak), Vajola, Monor, Kissajó és a mögöttes hegyvidék területét. A határjárásban szomszédos faluként Magyaró, Vécs, Lövér; határos birtokosként Dénes mester (régényi uradalom), Bana ispán (Szentesháza), István fia János, Imre (Újfalu), Kökényes (Ludvégfalva, Péntek) és Demeter (Paszmos) említették.

1319-ben a régényi uradalom része volt; ekkor Losonci Dénes fia Dénes fiainak osztózasakor Istvánnak jutott.

1333-ban neve szerepelt a pápai tizedjegyzékben is, mely szerint önálló római-katolikus plébánia volt. Később, a reformáció idején lakossága felvette a református vallást. Papja ekkor 6 régi báni pápai tizedet fizetett (Gy 3: 373). Birtokosai ekkor a Tomaj nemzetségbeli Bánffy, Losonczy; Galaczi, Széplaki Erdős, Kajtor, Szabó, Nagy és Kis, és Széplaki családok voltak.

1470-ben egy feljegyzés szerint Kopa Tamás malomhelyet kapott itt a Losonczyaktól, hogy malmot építsen a Lucz folyócskán.

1501-ben ugyancsak egy feljegyzés emlékezik meg arról, hogy Széplaki Kajtor Gergely vajdai ember a besztercei apácákat beiktatta.

1508-ban Újbudai Szabó Lázár Széplak egészbirtok nyolcadrészét 27 Ft-on zálogba adta Széplaki Kis Jánosnak és Búzai Bartos Györgyné: Jusztinának.

A reformáció idején lakossága felvette a református vallást. Temploma a középkorban épült, 1890-ben jelentős mértékben átalakították.

A trianoni békeszerződésig Kolozs vármegye Tekei járásához tartozott.

Lakossága

1910-ben 693 lakosa volt, ebből 393 magyar, 292 román, 2 német, 6 cigány.

2002-ben 690 lakosából 363 román, 219 magyar, 108 cigány volt.

CSICSÓ (SZLOVÁKIA)

Fekvése

Csicsó az Alsó-Csallóközben, a történelmi Komárom vármegye nyugati határán, Nagymegyertől 11 km-re délre, Komáromtól 28 km-re nyugatra fekszik a Duna bal partjának közelében.

Közigazgatásilag keletről Komáromfüss és Tany, északról Gellér, nyugatról Nagymegyér és Kulcsod, délről Vének és Kisbajcsközségek határolják.

Mellékutak kötik össze Füssel (3,5 km), Kulcsoddal (6 km) és Nagymegyérrel (12 km). Határában halad el a Duna töltésén a Duna-menti nemzetközi kerékpárút.

Csicsó három településrészből áll: *Csicsó* (Čičov), Kécs (Kéč) és Keresztmajor (Křížový Dvor).[2]

Története

1172-ben említi oklevél először *Chichou* alakban, ekkor a pannonthalmi bencés kolostor kapta adományba. 1268-ban a komáromi vár tartozéka, majd a gróf Pálffyak és a Kálnokyak az urai. A 13. századból fennmaradt feljegyzések szerint lakói halászattal foglalkoztak. A 15. században két falu is létezett itt: *Alsó-* és *Felsőcsicsó*. 1433-ban Héderváry Miklós fia Lőrinc kapta adományba.[4] Bár a töröknek nem volt adófizetője, több támadás is érte. 1657-ben a Zichy család kezére került, ugyanebben az évben a félireformátusok az érseki üldözés elől menekülve Csicsón telepedtek le. 1682-ben ide is elért az ellenreformáció és megszüntették a református eklézsiát. Határában zajlott a Thököly-felkelés egyik ütközete. A 18. század elején a csicsóiak (Komárom vármegye többi falujával együtt) a kurucokat támogatták. Ekkor pestisjárvány is pusztított itt. 1787-ben 110 házat és 714 lakost írtak össze Csicsón.

1861-ben és 1863-ban tűzvész pusztítja el a falu házait. Lakói főként halászattal foglalkoztak. 1899-ben árvíz pusztított. A trianoni békeszerződésig Komárom vármegyeCsallóközi járásához tartozott. 1965-ben a Duna árvize pusztította (a megáradt folyó itt szakította át a töltést). A faluban alig maradt épen ház, 158 ház összedőlt, 105 pedig megrongálódott. Az újjáépítés során elveszítette eredeti arculatát, csak néhány hagyományos stílusú épület maradt fenn. A rendszerváltás után a Kálnoky-család visszakapta a kastélyt és 400 hektár földterületet. Az ezredforduló utáni években sok pozsonyi betelepülő vásárolt házat Csicsón.

Népessége

1910-ben 1356, túlnyomórészt magyar lakosa volt.

2001-ben 1397 lakosa volt (ennek 91%-a magyar nemzetiségű).

2011-ben pedig 1292, melyből 112 szlovák, 1118 magyar, 6 cseh, 1 német volt és 55 esetben ismeretlen a nemzetiségi hovatartozás.[5]

Gazdaság

A rendszerváltás után a 120 lakost foglalkoztató szövetkezet megszűntével visszaesett a mezőgazdaság jelentősége. A 2000-es évek elején még 30% feletti munkanélküliséget az ingázás csökkentette 12,2%-ra (2007), a legtöbben Győr üremeibe járnak dolgozni. A község határában kiterjedt gyümölcsösök találhatóak (főleg almáskertek), szőlőtermesztés és bortermelés is folyik. A falutól keletre nagy kavicsbánya üzemel. Napjainkban növekszik az idegenforgalom jelentősége, elsősorban a Duna menti érintetlen ártéri erdőségek, valamint a nemzetközi Dunamenti kerékpárút és a hagyományőrző rendezvények vonzzák a látogatókat.

Oktatás

A faluban aktív Csemadok-szervezet működik. 2004 óta minden nyáron hagyományőrző napokat tartanak az aratási munkák és a régi mesterségek bemutatásával. Csicsóban központi alapiskola található, mely a szomszédos Kolozsóna és Füss községek gyermekeit (2007-ben 185-en látogatták) is fogadja. 2002-ben Gáspár Sámuelről nevezték el.

Nevezetességek

- A Szűz Mária Mennybevételeéről elnevezett *római katolikus templom*át a Zichyek építették 1660-ban, majd a 18. században átalakították. 1965-ben árvíz rongálta meg, mely után 1967-ben állították helyre. 1993-ban felújították.
- Református templom*a 1788-ban épült klasszicista stílusban, tornyát 1796-ban építették.
- Kastély*át Zichy István kezdte építtetni 1657-ben reneszánsz stílusban, majd négybástyás erődtámaszának építették ki. A 18. században barokkizálták, majd a 19. század második felében neobarokk formát kapott. 1945 után iskolává építették át. A rendszerváltás után a Kálnoky-család visszakapta és felújította az épületet. A kastélyhoz értékes park tartozik, melyet a 19. század második felében létesítettek.
- Az 1965-ös gátszakadás helyén emléktábla látható.
- Egykori apáca*kolostora 1889-ben épült.
- Attila hun uralkodó fából faragott szobrát 2005-ben avatták fel. A szobrot 2009 júniusában ismeretlenek gyúlékony anyaggal lelocsolták és felgyújtották. A műalkotás csak enyhén károsodott.[6]
- Árpád vezér tölgyfaszobrát 2006 augusztusában avatták fel az Attila-parkban. Az iskola előtt egy nemzetközi alkotótábor szobrai helyezték el.
- A szlovákiai nyelvtörvény elutasítását jelképező tölgyfa-szobrot 2009. augusztus 30-án avatták fel.[7]
- A falu egykori kántortanítójának, *Gáspár Sámuel*nek az emlékére 2007-ben emlékszobát rendeztek be.
- A két világháború áldozatainak egymás mellett elhelyezett két emléktábláját 1993 júniusában avatták fel.
- Turul-szobor.[8]

A Csicsói-holtág

A falu határában található a Duna holtága (szlovákul Čičovské rameno), melynek helyi elnevezése *Lioni-tó*. A holtág védett természeti terület gazdag állat és növényvilággal, a 72 hektáros terület a legszigorúbb védelem alatt áll. A Lioni-tó körül 1989-ben 6 km-es tanösvényt alakítottak ki. A holtág a Csallóköz legérzékenyebb része, a 3 m közepes mélységű, tündérrózsával és sárga tavirózsával borított Lioni-tó eredetileg a Duna meandere volt, melyet 1840-ben, a gőzhajózás megindulásakor vágtak el a folyótól. A sűrű ártéri erdő (főként fűz- és nyárfákból áll) számos védett madárfajnak nyújt otthont (gém, parti fecske, vadkacsa). A holtág az ívóhelye az őshonos dunai badpontonak, de megtalálható itt a szigorúan védett lápi póc is. A parti növényzet nádból, kákából és sásból áll.

MELEGFÖLDVÁR (ERDÉLY)

Népesség	
Népesség	565 fő (2011. okt. 31.) ^[1]
Magyar lakosság	254
Földrajzi adatok	
Időzóna	EET, UTC+2
Elhelyezkedése	
	
Pozíció Románia térképén	

Fekvése

Katonától északra, Feketelak, Buza és Kapor közt fekvő település.

Nevének eredete

Nevét - Kádár József adatai szerint - a község felett emelkedő hegyen volt egykori földvára után kapta, meleg előtagját pedig a déli nap hevének kitett kopár, meleg hegyoldalról vette.

Története

A hagyomány szerint a falu egykor nem mai helyén, hanem a községtől mintegy 2 kilométernyire fekvő Nyerges határreszen állt és csak 1300 körül költözött mai helyére.

Nevét többféle változatban is írták: 1327-ben **Feulduar**, 1359-ben *Feldvar*, 1460-ban *Fewldwar*, 1463-ban *Halliog-allia* vagy *Holyagalja* 1667-ben Meleg-Földvár néven említették az oklevelek.

1316 előtt **Moys fia Ehelleus** birtoka volt, akitől Károly Róbert király elvette, és a Tomaj nemzetségből származó losonci Dénes fia Tamás kapta meg.

1327-ben elrendelték határjárását is a vele összefüggő Katona és Cég birtokokkal.

1461-ben losonci Bánffy István fiai János, György és Mihály a néhai Cserényi Miklósnak földvári részét Földvári Nagy Gáspárnak és fiainak Lászlónak és Mihálynak adták zálogba.

1500-ban losonci Bánffy László, Ferenc és István azzal az összeggel, melyért ősük néhai Bánffy István egykor Földvárt Nagy Gáspárnak vetette zálogba, most ők Földvári Nagy Gáspár fiától Lászlótól, Cserényi Istvántól és Iklódi Kelemenről szerették volna

visszaváltani. Ezek azonban azt állítva, hogy ők Földvár egyik felét 1430 óta, másik felét pedig 1440 óta bírják, a zálogösszeget el nem fogadták s a Bánffyakat perre utasították.

1515-ben Bánffy Mihály fiai Péter és András itteni részüket Földvári Jánosnak adományozták, majd 1516-ban losonci Bánffy István, László, Péter, András és Kristóf néhai id. Bánffy János fiának ifj. Bánffy Jánosnak itteni részét azaz Földvár felét ezen ifj. Bánffy János nejének hitbére fejében bátori szaniszlófi Istvánnak, kinek anyja azon id. Bánffy János leánya volt, átengedik.

1518-ban Bánffy László és fiai Miklós, Bernát, László és Kristóf itteni udvarházukat és 5 telküket Földváry Jánosnak adományozták.

1569-ben birtokosai néhai Földváry György gyermekei: János, György és Anna 13 és néh. Földváry János fia Gáspár, fia István, 1580-ban Kozárváry Gergely, Földváry István, Györgyfalvi Zsigmond, Golopy Farkas.

1586-ban Györgyfalvy Zsigmond örökös nélküli halála után része Földváry Istvánra és néhai Földváry György fiára Györgyre szállt.

1670-ben Földváry Ferenc gyermekei: Ferenc és Pál, Petrichevich Horváth Kozmáné Folti Borbála (Földváry Ferenc Erzsébet nevű leányának gyermeke) a hagyatékot maguk közt három részre osztották.

Lakosai kezdet óta magyarok. 1603-as összeírás szerint az előző évi háború alkalmával a Basta és Mihály vajda vallon, német, olasz, román, rác és magyar hajdúi úgy elpusztították, hogy csak 3 lakosa maradt. A románok a 19. század elején kezdenek betelepülni a kipusztult magyarság helyére.

1910-ben 950 lakosából 451 magyar, 479 román volt. Ebből 25 római katolikus, 498 görög katolikus, 409 református volt.

A trianoni békeszerződés előtt Szolnok-Doboka vármegye Kékesi járásához tartozott.

KÉRŐ (ERDÉLY)

Népesség	
Népesség	381 fő (2011. okt. 31.) ^[1]
Magyar lakosság	138
Földrajzi adatok	
Időzóna	EET, UTC+2
Elhelyezkedése	
	
Pozíció Románia térképén	

Története

A falu területén újkőkorszaki tűzhelyeket illetve egy római őrtorony maradványait tárták fel.[2] Első említése 1214-ből származik. Nevének változatai: 1293-ban *Kerew*, 1542-ben *Kyreu*, 1551-ben *Keérő*, 1553-ban *Kereu*, 1590-ben *Kere*, 1612-ben *Kérő*. Nevét a Kér magyar törzs vagy Kereu dobokai előkelő várjobbágy nevéből kapta.

Kérő előbb a szolnoki vár földje volt, de 1293-ban III. András király azt 10 ekealjnyi, azaz körülbelül 1500 holdnyi terjedelemben Csányi Máté fiainak: István, Gábor és Illésnek adományozta, mivel ők Albert osztrák herceg ellen harcoltak. 1398-

ban Bánffy Miklós és János tulajdonába került Monostorszeggel és Ormánnyal együtt.

Kezdetről fogva magyarlakta község volt. Basta és Mihály vajda korában majdnem teljesen elpusztult. 1658–63 közt török-tatár pusztította, majd a török hódolttá válnak be, magyar lakói közül többen kiköltöztek. Helyükbe lassanként románok húzódtak, kiket a fejedelem telepített Szamosújvár védelmezése céljából. Számuk főleg akkor szaporodott, midőn Szamosújvár uradalmával a görög katolikus egyház kezére került Kérő is.

Az 1704–12 közt II. Rákóczi Ferenc szabadságharca alatt labancok pusztították el s dúlták fel e községet.

1848 őszén a naszódi határőr katonaság, melyet Karl von Urban vezérelt, megrohanta s őt helyt gyújtotta fel s ez alkalommal a falu nagy része leégett az egyházi épületekkel együtt, s belé égték a református egyház kamatra kiadott tekintélyes összegekről kiállított kötelezvényei. Más részét elrabolták, a falu magyarságát kifosztották.

A református egyház a 16. században alakult meg. A hagyomány azt tartja, hogy mind a Luther, mind a Kálvin követőinek volt itt kezdetben temploma. A református egyházé egy meredek dombon volt, amit a 19. század közepén lebontottak. Az új templomot a mai helyére építették. 1893-ban szentelték fel.

Hagyomány szerint birtokokkal Bethlen Gábor fejedelem ajándékozta meg az egyházközséget. Midőn a régi templomot lebontották, a szószéken a következő felirat tűnt elő: „Ezt a praedikáló széket csináltatta id. Módi György és társa Csomi Éva asszony 1796. Nemes Basa István és társa Bakó Erzsébet megfestetett Ao. 1802.”

Lelkészei: Ilkafalvi Péter 1685, Kisvárdai János 1716, Gyöngyössi György 1719, Medgyesi András 1721, Dobolyi Mihály 1723, Hodgyai János 1730, Vásárhelyi István 1745, Kállai János 1747, Medgyesi András 1760, Kállai János 1767, Elek Márton 1786, Koródi József 1794, Borsos Dávid 1815, Incze Márton 1819–1849-ig Dózsa Imre 1849–1885-ig. A századfordulón Nagy József volt.

Nevezetességei

Kérő főnevezetessége közzé tartozik a községtől keletre, a Szamos mellett vagyis ennek bal partján, az országút mentén, 1715-ben Bűdös-kút neve alatt előforduló határrésze. E kút vizét a szomszéd községbeliek ős idők óta fogva használták. 1824-ben Szolnok-Doboka vármegye vezetősége eldöntötte, hogy kutatás a forrás felé. Birtokosa Czákó János. 1824-től 1826-ig a posványt lecsapoltatta s mielőtt vizét a vegyi vizsgálat alá vették volna, egy pár szobát építtetett, 6 kádra berendezte s üstöt állított be a víz melegítésére.

1827-ben vizsgálták meg vizét s 4 font vízben (1 fontra 16 unciát számítva) találtak: 38 gram murias natr., 36 gr. sulfas natr., 6 gr. murias calc., 4 gr. terra calcatura. Ezekon kívül nagymértékben találtak benne gas. acidum és hydrothnicumot. A víz színét tisztának, édesnek s erős bűdösköves szagúnak találták, s midőn felette + 15 fok volt a hőmérsék, vize 11 1/2 fokú volt. A 19. században Dr. Brunner Kálmán pedig a budai „Császárfürdő” orvosa a források gyógyhatásáról így nyilatkozott: „A kérői vizek a ritkábban előforduló sós-kénos vizek közé tartoznak, s mint ilyenek, jó sikerrel alkalmazhatók, csúzos bántalmak súlyosabb eseteiben; az izmok, ízületek csúzos bántalmai, zsugorodások,

merevségek, bőrfekélyek, csontszú, görvélyes és bujakóros bántalmak ellen, idült izzadmányoknál, melyeknek felszívódását a kénes vizek elősegítik, fémmérgezéseknél különösen a higanynak huzamosabb vagy célszerűtlenül használata után igen gyakran jelentkező higanykórnál. Bensőleg használva a garat, gége és hörghurut, alhasi pozsga, gyomor- és bélhurut, aranyeres bántalmak, a máj- és lépdaganat, hólyaghurut stb. javulni fognak alkalmazásuk által".

A kériői fürdő sok ideig volt Szamosújvár legfontosabb kiránduló és mulató helye. Szent Mihály és Gábiel arkangyalok temploma a 17. században épült.[3]

KÉPEK

DEDRÁDSZÉPLAK

CSICSÓ

MELEGFÖLDVÁR

KÉRŐ

